

Színátmenetes buborékok és speciális szövegek

A mostani anyagban kitérünk a színátmenetes buborékok gyártásának egyik metódusára, melyet a példában kiegészít az is, hogy egy különleges szöveg társul mellé.



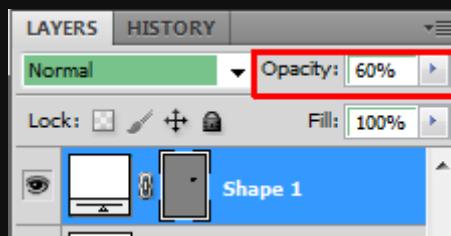
(ellipszis rajzolása után ALT nyomva tartása mellett egy hasonló méretű, de eltolt középpontú ellipszis kivonásával kaphatunk egy szárat, amit szabadon alakíthatunk utána) készíti.

A fenti példa azonban erre alkalmatlan a lángoló felső rész miatt. Erre az eredeti képregényt beíró stúdióban természetesen volt sablon, ami akár mi is megalkothatunk magunknak, ám most a némileg kevesebb szakképzettséget kívánó megoldásnál maradunk.

Első lépésként kiválasztjuk az Alakzat eszközt (U), majd onnan is az Ellipszist (CS6-ban ezt már az alakzat váltogatásával kell, előtte lévő verziókban azonban a felső menüben is lehetett, ami inkább szem előtt van).



Majd húzunk egy kb. akkora ellipszist, mint ami oda kell. Mivel nem egyenesen áll, ez még nem lesz pontos, ezért kell saccolnunk. Ha ez megvolt, válasszuk ki az új Alakzatot a Rétegkezelő ablakban, majd állítsuk az áttetszőségi értékét 55-75% körül valahova.



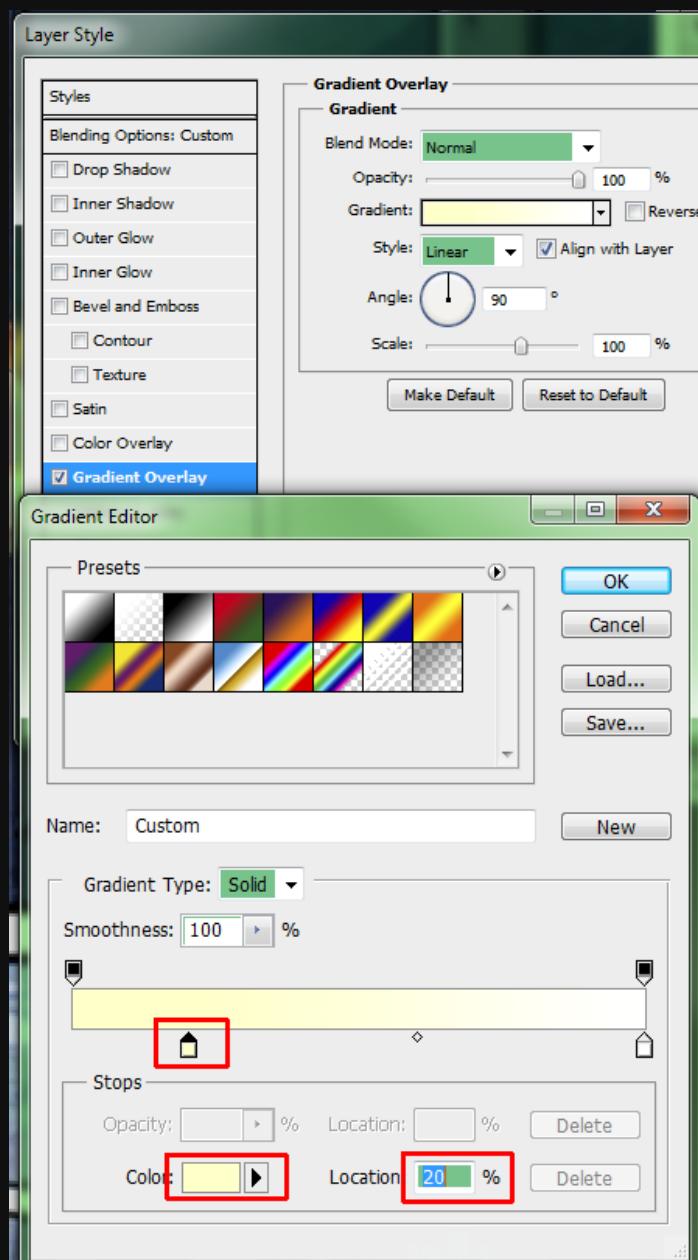
Majd nyomjunk egy Szerkesztés/Szabad alakítást (Edit/Free Transform) – vagy CTRL+T-t, ami ugyanaz a parancs -, hogy megjelenjen az alakító keret.

HÁLÓZSÁK TUTORIALOK

Forgassuk el az ellipszist a megfelelő értékben, majd a két oldalhosszt alakítsuk olyanra, hogy a lehető legjobban fedje az eredeti bubit, de ne takarjon ki semmit a felső lángokból.



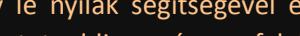
Ha ez megvolt, vagy visszaállítjuk a láthatóságot, vagy rögtön beállítjuk a színátmenetét. Utóbbihoz dupla katt a Rétegkezelő ablakban az Alakzat rétegen (vagy jobb klikk/Rétegtulajdonságok (Blending options)), és ott menjünk a Színátmenet/átfedésre (Gradient overlay). Ott már beállíthatjuk a szükséges értékeket. A sárgát érdemes itt kicsit beljebb vinni (esetben 20%-ra), mert látható, hogy a bubiszár miatt a színátmenetet eleve eltoltra vették, ezt kell most nekünk lekövetnünk valahogyan.

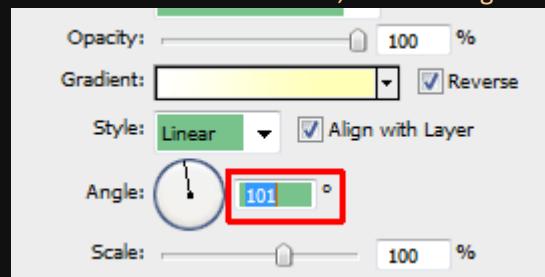


Ezt beállítva feltűnhet, hogy a színátmenet nem igazán tökéletes, a szárnál nem jól csatlakozik.



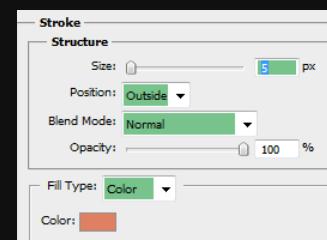
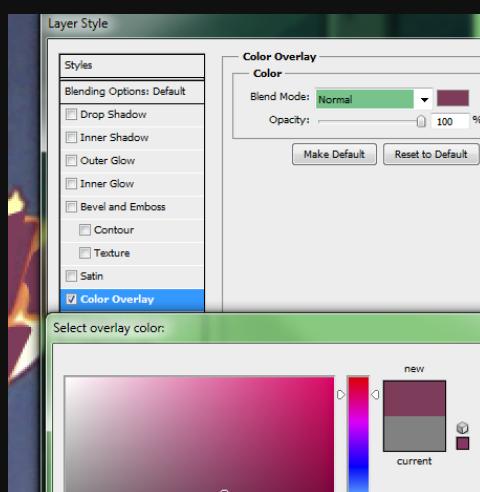
Ennek oka, hogy a színátmenet nem függőlegesen jön az eredeti bubin fentről lefelé, hanem szögen. Ezt a szöget kell most nekünk megtippelnünk, amit a legfapadosabb módszerrel végezünk: visszamegyünk a rétegtulajdonságokba, majd a Színátmenet ablakban a Szög (Angle) részen a kis szövegdobozba kattintunk, és a fel vagy le nyílak segítségével elkezdjük forgatni a színátmenetet addig, amíg megfelelő nem lesz.





Amint ez megvolt, rejtsük el az alakzatunkat a rétegkezelőben mellette található kis szemecske segítségével. Így már nekifoghatunk a szöveg készítéséhez.

A szöveghez egy vastag, kerekdedebb font szükséges, ráadásul a felirat elforgatott és döntött is, vagyis az alakja egy nem vízszintesen álló paralelogrammáéra hasonlít. Egy másik dokumentumban már kitértünk arra, hogyan hozhatunk létre ilyen jellegű torzításokat, így itt már csak annak a végeredménye kerül bemutatásra.

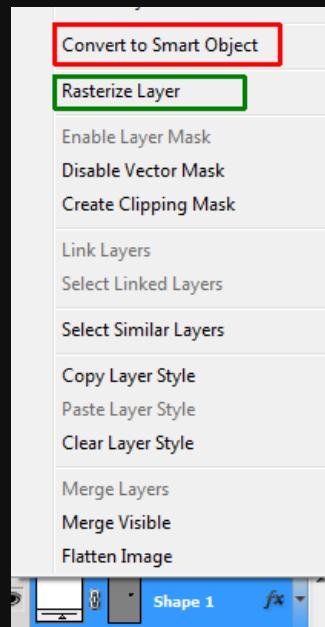


A kész szöveg végül aztán ilyen lesz. Felhívnam a figyelmet arra, hogy a keret vastagabb az erdetinél. Ez egy bevett eljárás, aminek segítségével egybefügőbb masszát alkothatunk úgy a szövegből, hogy közben ne másszanak egymásra a betűk. Vagy egyszerűbben kifejezte, a kicsit vastagabb keret többet takar, ergo kevesebbet kell pepecselni a retusálással mögötte. Persze ez nem folytatható a végtelenséggel, néha már az az egyszerűbb, ha az egész képrészletet teljesen eredetire retusáljuk majd arra illesztünk egy magyar szöveget, de az ilyen bubiból kilógó feliratok esetében ilyesmire nemigen lesz szükség.



Ha ez megvan, tegyük ismét láthatóvá a színátmennetű ellipszist, illetve ha eddig nem tettük volna meg, tegyük rá a még hiányzó keretet (a fent látható kép a keret beállítása előtti állapotban készült).

Ahhoz, hogy az ellipszis keretének feleslegesebb részeit eltüntethessük, kénytelenek vagyunk visszafordíthatatlanul szerkeszteni a réteget. Ha bizonytalanok vagyunk magunkban, lemasolhatjuk, majd elrejthetjük a másolatot, hogy később legyen miből újra kiindulni, ha elszúrjuk.



A szükséges alakíthatóság elérését két lépésben végezzük. Mindkettőhöz elég a rétegkezelőben az alakzaton jobb kattintással előhívott menü.

Elsőként alakítsuk intelligens objektummá az alakzatot. Ez elméletben nem lenne szükséges lépés a második miatt, ám ezzel a keret az alakzat részévé válik, és sokkal egyenlesebben, jobban számolja ki a program a keret immár végleges képpontjait. Az objektummá alakítás parancsát Intelligens objektumnak (Smart Object) nevezik.

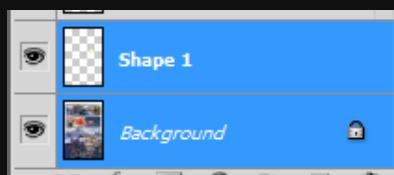
A második lépés a réteg raszterizálása. Ezzel az eddig függvényekként leírt, még vektoros alakzatból képponthalmaz válik. Egy raszterizált réteg minden alakításkor torzul, a minősége romlik, vagyis raszterizálás előtt nagyon körültekintően meg kell győződni róla, hogy a raszterizálni kívánt alakzatunk/szövegünk alakja pontosan olyan, mint amilyennek akarjuk, mert különben minden, raszterizálás utáni folyamatot végezhetünk előlről a réteg másolatából! A raszterizálás parancsa a Réteg raszterizálása (Rasterize layer).

Mindezek után kaptunk egy külön raszterréteget, ami gyakorlatilag ugyanúgy festhető, rajzolható, mint a Háttér vagy akármelyik üres réteg. Az egyetlen különbség az, hogy ezt egy gondosan előkészített vektorobjektumból hoztuk létre szabadkézi rajzolgatás helyett. Ezen a rétegen immár nyugodtan kitörölhetjük a Radír (Eraser) (E) segítségével a keret felesleges részeit. Azonban ez alatt ügyelnünk kell arra, hogy vékony radírheggel dolgozzunk, és hogy csak a kereten menjünk végig! Óvatos munka, amit nem lehet egyenesek felosztásával jól elvégezni. A végén azonban kapunk egy olyan ellipszist, aminek mindenhol van kerete, csak pont a tetején, a szükségtelen részeken nincs. (Az ábrán elrejtettem a szöveget, hogy jobban látható legyen.) A lángoknál itt jobb oldalt a helyzet nem teljesen tökéletes, ám azt a szöveg teljes egészében eltakarja majd, így nincs mi miatt aggódnunk. Ha a szöveg nem fedné el,



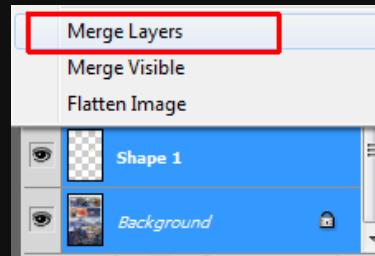
akkor amúgy kényetlenek lennének visszamenni az elrejtett másolatig, aktiválni azt, és megfelelő méretre nagyítani, hogy kiérjen itt is a széléig... majd megismételhetjük az utána jövő lépéseket is.

A fenti képen szándékosa ott maradt egy hiba. A szár becsatlakozásánál látni, hogy a színátmenet minden eddig próbálkozásunkkal szemben sem megfelelő. Ilyenkor vagy újrakezdhetjük az egészet, vagy megnézhetjük, hátha elcsalható a dolog. Ehhez azonban egy olyan eljárást kell alkalmaznunk, amivel az a bubipótlék, amit most csináltunk, a kép szerves részévé válik... visszavonhatatlanul.



Első lépésként kijelöljük a Háttérréteget és a valósínléleg még mindig Alakzat 1 néven létező raszterréteget. Ha nem egymás mellett vannak, a CTRL nyomva tartásával lehet külön-külön elemeket kijelölni egy csoportba (hasonlóan majdnem minden fájlkezelőhöz).

Majd ezután jobb klikk akármelyik kijelölt rétegen, és válasszuk ki a Rétegek összeolvastása (Merge layers) parancsot. Ha nagyon nem vagyunk biztosak magunkban – és egy ehhez hasonló manőver esetén erre jó okunk van – akkor ezt az összeolvastást ne a Háttérrel, hanem annak egy másolatával csináljuk, így még mindig megmarad legalább a Háttér, hogy az egészet a nélküli kezdjük újra, hogy az egész oldalt ismét beírnánk.



Amint ez megvolt, bevethetjük az Elmosás (Blur tool) eszközt, ami leginkább egy cseppekre hasonlít az eszköztáron. Ezzel – természetesen egy megfelelő méretűre választott ecsethegy esetén – addig maszatolhatjuk az általunk létrehozott ellipszis és a bubiszár találkozását, amíg azok egybe nem mosódnak. A lentie képen látható, hogy pár vonás után a színek már elkezdtek összefolyni.



Ha ez is megvan, és elégedettek vagyunk az eredménnyel, akkor már csak vissza kell állítanunk a szöveg láthatóságát – ha valamiért elrejtettük volna menet közben – és kijavítanunk az eredeti szövegből visszamaradt részeket Klónecsettél (S) vagy Ecsettél (B) vagy bármi más, általunk preferált eszközzel. Jelen esetben csak két kis foltot kellett eltüntetni a bubiszárnál illetve a lángok jobb oldalánál, ami Klónecsettél is mindenkor két mozdulat volt. És már kész is a magyar felirat. (Ha valaki esetleg zajt szeretne adni a szövegre, hogy jobban illeszkedjen a képhez, akkor a szövegréteget is előtte raszterizálni kell, szóval az is alakíthatatlanná válik utána. A szűrőket csak raszteres rétegeken lehet végrehajtani.)



A fentebbi megoldás természetesen nem csak ilyen kilógó szövegek mellett vethető be. Hasonló színátmenetes buborékoknál az egyszerű szöveget is eltüntethetjük egy színátmenetes alakzattal, és ha szerencsénk van, és jól eltaláljuk a színátmenet beállításait, akkor még keretet sem kell ránunk az ellipszisre, mert az gond nélkül illeszkedik a szövegbe. Ilyenkor persze rizikó, hogy az általunk beállított színátmenet mennyire illeszkedik az alakzatunk szélein a mögötte még kilógó eredeti buborék színátmenetével. Ha az eredeti úgynevezett központos színátmenet, ahol egy központi körből változik a szín a perem felé (például a Marvel Comicsnál ilyenek Deadpool szövegbuborékjai), akkor ilyen gondunk nem nagyon lesz. Fentebb azonban láthattuk, hogy a példában ezzel szemben egy nem 90°-ban lefelé haladó átmenet bukkant fel. Egy ilyet keretek nélkül pontosan beállítani eléggé nehéz, bár nem példa nélküli.

Vagy természetesen a legbiztosabb módszer az, hogy az ilyen színátmenetes szövegbubiknál az elliptikus részt teljesen újrarájzoljuk úgy, hogy az alakzatunk elfedje az eredetit. Ilyenkor kell rá természetesen keret is, aminek a lehető legjobban illeszkednie kell a szár körvonalához. Az ilyen alakzatokat ugyanúgy raszterizálni kell, hogy a bubiszárnál a körvonal felesleges részét leradírozhassuk. A fenti képregégnél ez az egész bubit lefedő módszer azért nem kivitelezhető, mert az ellipszis tetején ott vannak ezek a kis lángocskák, melyek megrajzolása már több időt elemészt, mint az itt ismertetett módszerek akármelyike.